

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

<https://christipedia.mirraheze.org/wi...vangeli%C3%ABn>

De **evangelien** is een naam voor de vier levensbeschrijvingen van onze Heer Jezus Christus in het [Nieuwe Testament](#). Het evangelie aangaande [Jezus Christus](#) is overgedragen op de boeken die het verhaal vertellen van Jezus' woorden en daden, van zijn lijden, sterven en opstanding. In deze boeken wordt de betekenis van Jezus' leven en werken duidelijk. De boeken van [Mattheüs](#), [Marcus](#), [Lucas](#) en [Johannes](#) worden daarom "evangelien" genoemd, ze maken bijna de helft van het [Nieuwe Testament](#) uit.

Het woord [Evangelie](#) betekent *blijde boodschap*, en werd in de dagen van het Nieuwe Testament voor het eerst gebruikt als omschrijving van wat de Heere Jezus gesproken en gedaan heeft tot verlossing van zondaren. Dit Evangelie in engere zin is eerst mondeling verkondigd, en vervolgens onder leiding van de Heilige Geest door de apostelen opgetekend. Zo kreeg het woord Evangelie langzamerhand een ruimere betekenis, en werd de aanduiding van de geschriften, die de blijde boodschap van het heil in Christus als inhoud hebben.

Het éne Evangelie is ons in vier verschillende geschriften bewaard. Wij spreken gewoonlijk in het meervoud van "de Evangelien", en deze benaming is niet onjuist, als men maar in het oog houdt, dat er maar één Evangelie is, het Evangelie van Jezus Christus. De beschrijving van het Evangelie is naar de bedoeling van de Heilige Geest één beschrijving, maar door vier verschillende personen en op vier verschillende manieren. De Evangelien hebben elk hun eigen gezichtspunt, van waaruit de persoon en het werk van Christus wordt beschouwd, en hebben elk een eigen doel, omdat elk van de evangelisten een andere groep van lezers voor ogen had, maar allen brengen zij de éne blijde boodschap ter zaligheid. De eenheid van de vier Evangelien wordt uitnemend in de opschriften weergegeven. Deze luiden telkens: Het Evangelie, niet *van*, maar *naar* de beschrijving van Mattheüs, Markus, Lukas, Johannes.

In het voetspoor van de kerkleraars in de tijd na de apostelen is men gewoon om onderscheid te maken te maken tussen de eerste drie Evangelien enerzijds, en het vierde Evangelie aan de andere kant. De eerste drie noemt men dan de *Synoptische Evangelien*, omdat deze zo'n eenheid zouden vormen, dat men ze gezamenlijk in ogeschouw nemen en er een overzicht ('synopsis') van maken kan. De beschrijving van Johannes wordt dan wel het geestelijk Evangelie genoemd, omdat daarin meer de goddelijke heerlijkheid van de gekomen Messias op de voorgrond zou staan.

Deze onderscheiding kan echter niet onvoorwaardelijk worden aanvaard. Wel is waar, dat de eerste drie Evangelien in hoofdzaak meer het werk van Jezus in Galilea verhalen, en het vierde meer in Judea; en ook kan niet worden ontkend, dat het vierde een eigen karakter draagt, omdat het geschreven werd met het oog op de dwalingen, die er nog niet waren toen de eerste drie werden vervaardigd. Maar niet mag worden vergeten, dat ook in de zgn. Synoptische Evangelien de goddelijke heerlijkheid van de Heere Jezus uitkomt, Matth. 9 :4v.; 16 :16,17; 22 :41 – 46; Luk. 9 :35, terwijl zij ook onderling verschillen en in gezichtspunt van waaruit zij Jezus leven en werken beschouwen, en in het eigen doel, dat elk van de schrijvers voor ogen stond.

De evangelisten beginnen niet allen de heilige Evangeliehistorie op hetzelfde punt. Lukas vangt zijn verhaal aan met de aankondiging van de geboorte van Johannes de Doper en Jezus; Mattheüs, na het geslachtsregister, met de geboorte van de Messias; Markus, met het openlijk optreden van Johannes de Doper; en Johannes begint – na een voorwoord van 18 verzen, waarin hij de hoge afkomst, het goddelijk voorbestaan van Jezus beschrijft – eveneens met het optreden van Johannes de Doper.

Meer informatie

Voor een overeenstemming van de vier Evangelien, in een tabelvormig overzicht, zie [Harmonie der Evangelien](#)

Bron

C. Lindeboom, *Bijbelgids, of Handleiding tot het verkrijgen van Bijbelkennis* (Middelburg: Stichting de Gihonbron, 2009; bewerking door J. Plumers van de uitgave uit 1929), blz. 64-65. Hieruit is, onder toestemming, op 30 nov. 2012 tekst gebruikt.